ΕΤΟΣ Α'· Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 8 Νοεμβρίου 1887 ΑΡΙΘ. 36

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Ἡ τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βιλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ γυναῖκες καὶ τὸ ἐμπόριον.— Μαρία Καρπαντιέ (ὑπὸ κ. Ὑπατίας Στάμπα).—Ἐρείπια Παρθεναγωγεῖα κρημνιζόμενα.— Πῶς πρέπει νὰ καταρτισθῶσιν αἱ ἐκ Κυριῶν ἐπιτροπαί.— Ἐπιστολαὶ οἰκιακαὶ πρὸς φίλην. Β'. (ποίημα ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ).— Σεβασθῶμεν τὴν πτωχίαν ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Δαμνῆ).— Γυναικεῖος κόσμος.— Ποικίλα.— Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.— Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.—Συνταγή.— Γνωστοποίησις.—Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἀπὸ τριακονταετίας ὅλης λειτουργεῖ ἐν Λυών, τῇ ἐμπορικωτάτῃ τῆς Γαλλίας πόλει, σχολὴ ἐμπορικὴ γυναικῶν, ἱδρυθεῖσα μὲν ἐν στενῷ καὶ περιωρισμένῳ κύκλῳ, σήμερον ὅμως εἰς βαθμὸν τελειότητος προαχθεῖσα καὶ παρέχουσα ἀληθεῖς ἐκδουλεύσεις τὰ μὲν εἰς τὸν γυναικεῖον τῆς πόλεως ταύτης πληθυσμόν, τὰ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἱδρύθη ὑπὸ γυναικὸς σπανίας μεγαλοφυΐας καὶ εὐθυκρισίας: τῆς δεσποινίδος Λουκέν, ἥτις ἐκθεῖσα δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὸν δῆμον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου τὴν χρησιμότητα τῆς σχολῆς ταύτης, κατώρθωσε νὰ παραχωρηθῇ αὐτῇ παρά τε τοῦ δήμου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου σπουδαία ἐπιχορήγησις, δι' ἧς προήγαγε τὴν σχολήν της εἰς βαθμὸν ζηλωτῆς τελειότητος.

Ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης ἐξῆλθον μέχρι σήμερον 10, 400 μαθήτριαι· αἱ πλεῖσται δὲ ἐξ αὐτῶν ἔτυχον θέσεων ἐντιμοτάτων καὶ ἐπικερδεστάτων ἔν τε τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ.

Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τὸ ὁσημέραι ἐπαισθητοτέραν καθιστὰν τὴν ἀνάγκην συντόνου μερίμνης πρὸς πρόληψιν κακῶν ἀνιάτων, εἵλκυσε καὶ τὴν προσοχὴν τῆς δεσποινίδος Λουκέν, ἰδίως ἐν προβλήματι ἀπαιτοῦντι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μελέτην καὶ ἐργασίαν σύντονον. Διατί— διενοεῖτο ἐν ἑαυτῇ— ἡ γυνὴ ὃν εὐφυές, ἐπίμονον, δραστήριον, πλῆρες ζωῆς, πεπροικισμένον διὰ λεπτοτητος πνεύματος, ὑπομονῆς καὶ ἐπιτηδειότητος, κατατάττεται ὡς ἐκ τῶν ἐπικρατησάντων ἐθίμων ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ; Μὴ καὶ αὐτὴ δὲν ἔχῃ ὡς ἄνθρωπος δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐργασίας, δικαίωμα συμμετοχῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ βίῳ, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ οἰκογενειακὴ καὶ κοινωνικὴ εὐημερία;

Καὶ ἐνῷ οἱ προδευτικοὶ φιλόσοφοι ἀπῄτουν μετὰ μείζονος ἢ ἥσσονος εἰλικρινείας ἀπόλυτον ἰσότητα διά τε τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιώματα τῆς γυναικός, ἡ δεσποινὶς Λουκὲν ἐπιφυλακτικωτέρα τούτων, ἀλλ' ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πρακτικωτέρα ἠρεύνα καὶ ἐξήταζε τίνι τρόπῳ νὰ θέσῃ, οὐχὶ τὸ ψηφοδέλτιον μεταξὺ τῶν λεπτοφυῶν καὶ ροδίνων δακτύλων τῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν τὴν ἰδέαν καὶ ἐπίδοσιν εἰς ἐμπορικὴν πρακτικὴν ἐκμάθησιν, δι' ἣν ἀληθῶς ἡ γυνὴ εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄλλον προωρισμένη.

Παραθέτομεν ὧδε τοὺς λόγους τῆς διασήμου γυναικὸς πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου:

«Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν γυναικῶν εἶναι ἀντικείμενον ἠθικῆς, «ἀπασχολοῦν πάντα ἄνθρωπον μὲ εὐγενῆ καρδίαν· εὐτυχῶς «διὰ τὸν αἰῶνά μας τὸ ζήτημα τοῦτο προσείλκυσε τὴν συμ«πάθειαν καὶ ἐπιδοκιμασίαν παντὸς εὖ φρονοῦντος.

«Τοῦτο δέ, διότι ἡ ἐκπαίδευσις τῆς γυναικὸς ἄγει ἀναπο«φεύκτως εἰς λῦσιν προβλήματος ἀπὸ πολλοῦ ἐπὶ τοῦ τάπητος «τεθέντος ἐν ὀνόματι τῆς φιλοσοφίας: *εἰς τὴν ἀναγνώρισιν* «*ἤτοι τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ.*

«Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταλάβῃ ἡ γυνὴ τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῇ «θέσιν διά τε τῆς διακρινούσης αὐτὴν εὐφυΐας καὶ διὰ τῆς «πνευματικῆς αὐτῆς δράσεως, διά τοῦ πνεύματος τῆς τάξεως «καὶ τῆς οἰκονομίας, τοῦ ἐμφύτου αὐτῇ, δι' οὗ καὶ ἐν τῇ διευ«θύνσει ὑποθέσεων, ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν δύναται αὕτη «νὰ διακριθῇ καθισταμένη καλὴ καὶ πρακτικὴ ἔμπορος.

«Ἡ βελτίωσις τῆς γυναικὸς δὲν συνίσταται μόνον ἐν τῇ «παιδαγωγικῇ καὶ φιλοσοφικῇ αὐτῆς μορφώσει. Ἐὰν ὅλαι αἱ «γυναῖκες γείνωσι σοφαί, ὀλίγαι τούτων θὰ κατορθώσωσι νὰ «ζήσωσι διὰ τῆς σοφίας των, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύε«ται. Παρὰ τῇ διδασκαλικῇ λοιπὸν καὶ φιλοσοφικῇ τῶν γυναι-

«κῶν σχολῆ ὑπάρχει ἀνάγκη ἱδρύσεως καὶ πρακτικῆς, τεχνικῆς, «ἐμπορικῆς τοιαύτης. Τοῦτο εἶναι, κατὰ τὴν ἐκ πολυχρονίου «πείρας ἀπορρέουσαν γνώμην μου, τὸ ἀληθὲς μέσον δι' οὗ δύ-«ναταί τις νὰ μειώσῃ τὰς καταστρεπτικὰς ἐνίοτε συνεπείας «τῆς μονομεροῦς ἐπιστημονικῆς τῶν γυναικῶν μορφώσεως, «ἐξ ὧν πολλάκις προκύπτει ἡ ἐντελὴς ἐκ τῆς οἰκίας ἀπομά-«κρυνσις αὐτῶν. Πλουσία ἢ πτωχὴ ἡ γυνὴ ἀνάγκη, ὅπως «χρησιμεύῃ παρὰ τῷ συζύγῳ αὐτῆς ὡς ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος.

« Ἐν Γαλλίᾳ πρὸ πεντηκονταετίας εἰς ἅπαντα τὰ μεγάλα «ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα, ἔβλεπέ τις τὴν «σύζυγον τοποθετημένην παρὰ τὸ ταμεῖον τοῦ συζύγου καὶ «συνεργαζομένην μετ' αὐτοῦ πρὸς εὐημερίαν καὶ πλουτισμὸν «τῆς οἰκογενείας, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ἀφαιρῆται τι οὔτε ἐκ »τοῦ κάλλους, ἀλλ' οὔτε ἐκ τῶν θελγήτρων αὐτῆς.

«Ἡ νέα ἀνατροφὴ ἀπομακρύνει τὴν νεανίδαἐκ τῆς οἰκογε-«νείας· μὴ εὑρίσκουσα δὲ δι'αὐτὴν κατάλληλον θέσιν ἐπὶ τῆς «γῆς, τὴν ἀναβιβάζει εἰς ὕψος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀλίγαι «δύνανται νὰ στηριχθῶσι χωρὶς νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ φοβερᾶς «σκοτοδίνης, ἥτις καταρρίπτει αὐτὰς εἰς ὀλισθηρὸν βόρβορον. «Ἀνάγκη λοιπὸν ὅπως πρακτικὴ ἐπιτευχθῇ διὰ τὰς νεανίδας «τῆς μέσης ἰδίᾳ καὶ κατωτέρας τάξεως μόρφωσις.»

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ ὀρθότητι τῶν παρατηρήσεων τῆς εὐφυεστάτης ταύτης γυναικός, διώρισεν αὐτὴν ἐπόπτριαν τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν, ἀναθεὶς αὐτῇ τὴν μελέτην καὶ μετὰ τοῦτο ἀκριβῆ ἔκθεσιν τῶν ἐνδεχομένων πιθανοτήτων ἐπιτυχοῦς λειτουργίας ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ ἐν ἄλλαις τῆς Γαλλίας πόλεσι. Συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ δεσποινὶς Λουκὲν ἐπεσκέφθη τὰς πόλεις Ρουέν, Ἐλμπέφ, Χάβην, Ἀμιέννην, Λίλην, Ρουμπαίζ, Βολωνίαν, καὶ Διζόνην. Σχετικὰς ἐκθέσεις ἐξ ἑκάστης τῶν πόλεων τούτων ἀπέστειλεν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου, ὅστις ἀνέλαβε νὰ φροντίσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ταῦτα βεβαίως δὲν γράφονται δι' ἡμᾶς, οἵτινες μέχρι σήμερον οὔτε ἓν ἐκπαιδευτήριον τοῦ κράτους ἔχομεν διὰ τὴν μέσην τῶν γυναικῶν ἐκπαίδευσιν, ἀλλ' οὔτε ἓν ἐμπορικὸν σχολεῖον διὰ μόρφωσιν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον. Ταῦτα λέγονται καὶ πράττονται μόνον παρὰ λαοῖς προοδευτικοῖς.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΠΑΝΤΙΕ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Σημειωτέον δὲ ὅτι καίτοι κατὰ πολὺ ἠθικῶς ὑπερέχουσα των ὁμοφύλων της, οὐδὲ κατὰ τὰς ἐλαχίστας κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις ὑπελείπετο αὐτῶν.

Καί τοι δὲ ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ ὅτε ἡτοιμάζετο διὰ τὸ πρῶτον εἰς Ἰνδίας ταξείδιόν της, γράφει οὐχ ἧττον πρὸς τὸν ἀδελφόν της ἐπιστολὴν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς μελλούσης ἀναχωρήσεώς της, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων περιγράφει διὰ λίαν εὐτραπέλου ὕφους τὴν εὐχαρίστησίν της ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν νέων της ἐνδυμάτων τῶν προπαρασκευαζομένων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ταξειδίου. «Ἀγαπητέ μου ἀδελφὲ, λέγει, πρέπει νὰ σοὶ ὁμολογήσω ὅτι αἱ Θάνναι γυναικείαν πως ἀδυναμίαν διὰ τὰ νέα μου φορέματα» ἄλλοτε δὲ πάλιν θαυμάζει τὰ τρίχαπτα. Κυρίας, ἣν ἀπαντᾷ ἔν τινι συλλόγῳ.

Κατὰ τὸ 1835 συνέστη ἐπιτροπὴ ἧς καθῆκον ἦτο νὰ ἐπισκέπτηται τοὺς οἴκους τῶν πτωχῶν καὶ συνάμα νὰ παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς ἀνακούφισιν καὶ βελτίωσιν τῆς θέσεώς των· ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μάλιστα ἐνεργὸν καὶ ἄοκνον μέλος ἦτο ἡ Μαρία Κάρπαντε ἀναλαμβάνουσα πάντοτε τὰς μᾶλλον ἐπιπόνους καὶ δυσχερεῖς ἐνασχολήσεις Μετὰ παρέλευσιν δύο ἢ τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἡ κ. Μαρία Κάρπεντε ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίζῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἰκογενείας ἐν εὐπρεπεῖ περιβολῇ, ὧν τοὺς πατέρας εἶχε σώσει ἐκ τῆς ἐσχάτης βαθμίδος τῆς ἀθλιότητος, ἐπαναφέρουσα αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς.

Ἐν ἔτει 1846 ἵδρυσε τὸ ἐν Βριστόλῃ (Bristol) Lewins Mead σχολεῖον. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1847 διακόσια παιδία μὴ ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἐγκαταλελειμμένα ὑπὸ τῶν φυσικῶν αὐτῶν γονέων εὗρον ἄσυλον καὶ καταφύγιον εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, κατὰ δὲ τὸ 1848 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 500. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων ἐπισήμως εἶχε δηλώσει ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο σχολεῖον τῶν ἀπόρων κατεβάλλετο τόση προσπάθεια πρὸς τελειοτέραν λειτουργίαν καὶ τόση μέριμνα πρὸς μόρφωσιν τῶν ἀθλίων ἐκείνων πλασμάτων.

Οἱ μαθηταί της ἐλάτρευον αὐτὴν καὶ δι' ὅλης τῆς ζωῆς των ἀνεμιμνήσκοντο μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τῆς εὐεργέτιδός των· διότι ἡ κ. Κάρπαντε ἦτο πεπειραμένη καὶ φιλόστοργος διδάσκαλος ἠθικῶς ἐπενεργοῦσα ἐπὶ τῶν μαθητῶν της, διὰ τῆς ὄντως πρὸς αὐτοὺς μητρικῆς ἀγάπης της, ἐπιτυγχάνουσα ἄλλως τε τὴν διάπλασιν τῆς ἁπαλῆς καρδίας των διὰ τῆς θρησκείας.

Ἐρρέθη ἀνωτέρω ὅτι ἡ Μαρία Κάρπαντε συνέγραφε καὶ βιβλία μεταξὺ αὐτῶν τὸ περὶ τῶν σχολείων τῶν Ῥακενδυτῶν, ὅπερ ἔτυχεν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ εὐμενοῦς δεξιώσεως καὶ ἐγένετο ἀκολούθως ἀφορμὴ τῆς δημοσίας ἐκείνης ἀλληλογραφίας, ἥτις κατέδειξε εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην συστάσεως ἐθνικοῦ συστήματος πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν πτωχῶν παίδων. Ἀλλ' ἡ Μαρία Κάρπαντε κατέβαλλε μείζονα μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλελειμένων καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ ἐκείνων, ἅτινα θὰ καθίσταντο ἐγκληματίαι, ἂν δὲν ἔτεινέ τις πρὸς αὐτὰ χεῖρα βοηθείας· τοιαῦτα ἦσαν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου καταδικασθέντα εἰς φυλάκισιν.

Τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα πλάσματα εὗρον θερμὸν ὑπερασπιστὴν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Μαρίας Κάρπαντε, τῆς εὐγενοῦς ταύτης γυναικός, ἥτις εἰργάσθη ἔγραψεν, ἐμόχθησεν ὑπὲρ αὐτῶν. Αὕτη ὑπέδειξε διὰτοῦ βιβλίου της«περὶ ἀναμορφωτικῶν σχολείων» τὴνἀνάγκην τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν φυλακῶν διὰ διαφόρων Σωφρονιστηρίων. Αὕτη δὲ ἡ ἰδία ἵδρυσεν εἰς Kinsgood πλησιον τοῦ Bristol ἓν τοιοῦτο σωφρονιστήριον παρ' ᾧ καὶ μέγα ἀγρακήπιον ὑπῆρχεν, ἔνθα οἱ παῖδες κατεγίνοντο εἰς διαφόρους ἀγροτικὰς ἐργασίας.

Τὰ περὶ διαμονῆς της ἐν Ἰνδίαις καὶ Ἀμερικῇ καὶ δράσεώς της ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ὁ ἀναγνώστης παραπέμπεται εἰς εἰδικὸν τόμον τῆς βιογραφίας της.

Ἡμεῖς μόνον γνωρίζομεν ὅτι τετράκις ἐπεσκέφθη τὰς Ἰνδίας ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐπιδρώκοῦσα τὴν ἀνύψωσιν τῆς γυναικὸς καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Τοιαύτη ἦτο ἡ Μαρία Κάρπαντε, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἠγάπησε καὶ ἐξετίμησε, δοῦσα αὐτὴ ὡς δεῖγμα φιλίας βιβλίον ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας συγγραφέν, — το Our life in the Highlands— ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγραψε τα ἑξῆς «Ta Mary Carpenter from Victoria» ἤτοι τῇ Μαρίᾳ Κάρπαντε ἐκ μέρους τῆς Βικτωρίας Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς πριγκιπέσσα Alice ἦτο φίλη τῆς Μαρίας Κάρπαντε καὶ πολλάκις δημοσίᾳ ὡμολόγησε καὶ ἔγραψε περὶ τῆς ὠφελείας, ἥτις προέκυψεν αὐτῇ ἐκ τῆς μετ' αὐτῆς συναναστροφῆς.

Περὶ τὴν15ην Ἰουνίου 1877 ἡ Μαρία Κάρπαντε παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἥσυχος καὶ μειδιῶσα.

Ἐθρήνησαν αὐτὴν πάντες οἱ πτωχοί, δυστυχεῖς καὶ ὀρφανοί ἀναγνωρίζοντες, ὅτι ἀπώλεσαν τὴν σώτειραν, τὸν παρήγορον ἄγγελον καὶ φιλόστοργον μητέρα των ! !

Ἐν Μαγχεστρίᾳ ΥΠΑΤΙΑ ΣΤΑΜΠΑ.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ ΚΡΗΜΝΙΖΟΜΕΝΑ

Ἐν σειρᾷ ὅλῃ ἄρθρων ὑπὸ τὸ τίτλον «*Ἐρείπια Παρθεναγωγεῖα*» παρεστήσαμεν την οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν παρθεναγωγείων τῆς πόλεως ἡμῶν. Δυστυχῶς τὰ πράγματα ἔρχονται εἰς ἐπικύρωσιν τῶν γραφομένων μας.

Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν βροχὴν κρημνισθεῖσα ἑτέρα τῶν πλευρῶν τῆς ἀ. τῶν θηλέων δημοτικῆς Σχολῆς ἐπισφραγίζει τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα περὶ ἀναρμοδιότητος τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες χάριν βεβαίως τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ οὐχὶ χάριν τῶν μαθητευομένων ἐνοικιάζουσι τοιαῦτα ἐρείπια, ἐκθέτοντες εἰς τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων τόσας ἀθώας ὑπάρξεις. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη, διότι αἱ μαθήτριαι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὑρίσκοντο ἕνεκα διαλείμματος εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

Ἀνέγνωμεν οὐχ ἧττον εἰς τὰς καθημερινὰς Ἐφημερίδας, ὅτι τὸ δημ. συμβούλιον διέταξε τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως ὁ μηχανικὸς καὶ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ καταλλήλου καὶ ἀκινδύνου μετὰ τὴν ἐπισκευήν. Φρονοῦμεν ὅτι κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ μηχανικοῦ περὶ τῆς οὐδένα κίνδυνον διατρεχούσης οἰκίας Χέλμη καὶ τοῦ ἐπισυμβάντος τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ τραγικωτάτου δυστυχήματος, ὅπερ ὁλόκληρον τὴν πόλιν ἡμῶν συνετάραξεν, ὅτι αἱ γνῶμαι τῶν μηχανικῶν οὐδόλως δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, ὡς οὔτε ἔπρεπε νὰ γίνῃ σκέψις περὶ ἐπισκευῆς τοῦ ἐρειπίου τούτου, ἀλλὰ μᾶλλον κενώσεως καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν παρομοίᾳ διατελούντων καταστάσει. Ἂς ἐλπίσωμεν τέλος ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν σχολείων ἐπιτροπὴ ὑπὸ φιλανθρώπων ὁρμωμένη αἰσθημάτων θέλει φροντίσει περὶ ἐνοικιάσεως καταλλήλου διὰ Παρθεναγωγεῖον οἰκίας, ἵνα καὶ αἱ μέλλουσαι διάδοχοι αὐτῆς, ὧν τὴν ἐκλογὴν λίαν προσεχῶς ἀναμένομεν, μὴ ἐν τοῖς πρώτοις αὐτῶν βήμασι προσκόψωσι κατὰ τοιούτων ὑφάλων καὶ δυνηθῶσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς καὶ ἀπροσκόπτως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

(Β'. ἐκ τῶν λουτρῶν).

Λουτρά, Lobenstein 8 Ἰουλίου 1887.

Τὴν σοὶ δοθεῖσαν ἐκπληρῶ, ὦ φίλ' ὑπόσχεσίν μου,
Καὶ γράφω ὅλα ἐκτενῶς τὰ κατὰ τὴν ζωήν μου.
Ἔκτ' εἶν' ἡ ὥρα τὸ πρωὶ ὅταν ἡ δούλα νάτη,
Μὲ σύρει ἀπὸ τὸ γλυκὺ καὶ νήδυμον κρεββάτι.
Διότι πρέπ' εἰς τὰς ἑπτὰ εἰς τὴν πηγὴν νὰ 'πάγω,
Χωρὶς κἀν οὔτε πρόγευμα προτήτερα νὰ φάγω.
Ἐκεῖ δὲ εἶνε κωμικὸν τὸ θέαμα κομμάτι·
Φαντάσου μας μία στιγμὴ, μὲ νυσταγμένο μάτι,
Μὲ τὰ χλωμά μας πρόσωπα κ' ἀκτένιστες καμπόσαις,
Καὶ μὲ τὸν ὑπνωτήριον χιτῶνα ἄλλαις τόσαις·
Τοῖς φιλοσόφοις ὅμοιαι νὰ περπατοῦμ' ἀγάλια
Τετυλιγμένι' ἐρμητικῶς εἰς βέλα καὶ εἰς σάλια·
Σ' τὰ χέρια ἀγγεῖον καθεμιὰ ἀπὸ νερὸ γεμάτο,
Ποῦ ἀναδίδει μυρωδιὰ ! πῶ πῶ ! 'παν θεμάτο !
Καὶ λίγο λίγο πίνομεν περιπατοῦσαι ὅλαι,
Τότε δὲ τέλος πρόγευμα, γάλα, καφές, φραντζόλαι,
Κατὰ τὰς δέκα 'ς τὸ λουτρὸν ἡ καθεμιὰ πηγαίνει
Κ' ἐπάνω κάτω τέταρτον μέσα στό βοῦρκο μένει.
Ἕως τ' αὐτιὰ ἡ ἄμμιρη 'στὸ βοῦρκο βουτημένη
Φαντάσου πόση ὄρεξις νὰ στοιχουργῶ μοῦ μένει.
Κατόπιν πρέπει τοῦ λουτροῦ μιὰ ὥρα νὰ ὑπνώσω
Καὶ καθὼς λέγει ὁ γιατρὸς μακάρι κι' ἄλλο τόσο.
Ἀπρεῖ ὁ ἐξοχώτατος, τί, ὅλο θὰ κοιμοῦμαι,
Νὰ τρῶμε καὶ κοιμούμαστε στὸν κόσμον λοιπὸν ζοῦμε !
Στὴν μίαν εἶνε Table d' hôte, *ἂς πῶ πῶς τρῶμ' ὡραῖα.*
Εἶμαι ἡ μόνη Ἑλληνὶς καὶ μάλιστ' Ἀθηναία !
Πολλὰ ἐν τούτοις πράγματα νὰ ἀποφεύγω πρέπει,
Ὡς, φέρ' εἰπεῖν, γεύμηλα ποτὲ δὲν μ' ἐπιτρέπει
Ὁ σοφολογιώτατος, ἐπίσης καὶ σαλάτα
Κι' ἐν γένει θέλει ἀποχὴν ἀπ' ὅλα τὰ ξυδάτα.
Μόνον ἀφ' ὅλους τοὺς καρποὺς φράουλαις συμβουλεύει,
Τὸν ζῦθον εἰς τὰ γεύματα ρητῶς ἀπαγορεύει.
Μόνον τὸ βράδυ δύναμαι νὰ τὸν ρουφῶ λιγάκι,
Τὴν δὲ ἡμέραν προτιμᾷ νὰ τζούζω τὸ κρασάκι.
Καὶ νὰ ρεμβάζω ἀπαιτεῖ στὸν κῆπον ὁλημέρα,
Ἴν' ἀναπνέω δροσερὸν καὶ καθαρὸν ἀέρα,
Τὸ βράδυ δὲ πολὺ 'νωρὶς ὀφείλω νὰ πλαγιάζω
Καὶ δὲν φροντίζῃ ἢ ἐρωτᾷ νυστάζω δὲν νυστάζω.
Ἔτσι περνοῦν αἱ ὧραι μου στὴ μοναξιὰ στὰ ξένα·
Πέριξ μου μοῦτρα Γερμανῶν ψυχρὰ βλεπ' ὁλόγυρα.
Καὶ δεξιὰ κ' ἀριστερὰ ἀκούω γιὰ καὶ νάϊν
Πῶ πῶ οὐδὲ 'στὸν ὕπνον μου νὰ ἰδῶ τὸ Λομπενστάϊν,

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΩΣΙΝ ΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ἐπειδὴ ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 35 φύλλῳ ἡμῶν ἐγράφη τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἀξιοτίμου, φιλοπροόδου καὶ ῥέκτου δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀπεδέξατο εὐμενῶς τὴν περὶ ἐπιτροπῆς Κυριῶν πρότασιν αὐτοῦ,

δὲν κρίνομεν ἄπω σκοπῶ νὰ παραθέσωμεν ὧδε, πῶς δέον νὰ λειτουργῶσιν αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται, ἵνα μὴ ἐξ ἀπειρίας ἢ ἀδαημοσύνης τῶν καταρτισόντων αὐτὰς περιπέσωμεν ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν Χάρυβδιν.

Ἐν ἑκάστῳ τμήματι δέον νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ δύο ἢ τριῶν Κυριῶν ἀνεπτυγμένων, παιδαγωγικῶς κατηρτισμένων, ὀργωσῶν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἀντιπροσωπευουσῶν οἱανδήποτε κοινωνικὴν τάξιν, ὅπως ἑκάστη τούτων ἀνὰ ἑβδομάδα, τῇ εἰδοποιήσει καὶ προσκλήσει τῆς τοῦ Παρθεναγωγείου διευθυντρίας ἐπισκέπτηται εἰς οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας τὸ Παρθεναγωγεῖον, ἐξετάζουσα λεπτομερῶς τὰ ἀφορῶντα εἴς τε τὴν ἠθικὴν, σωματικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν νεαρῶν κορασίων ἀναπτυξιν, ἀκροωμένη καὶ λαμβάνουσα σημειώσεις τῶν παραστάσεων ἢ παραπόνων τῆς διευθυντρίας καὶ μόνης, δι᾽ ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ διδάσκαλοι διαβιβάζουσι τὰ ἰδικά των, ἐξετάζουσα τὰς ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ ἐλλείψεις καὶ μελετῶσα καὶ ἀσχολουμένη εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν βελτίωσιν καὶ θεραπείαν τούτων.

Ἅπαξ τοῦ μηνὸς αἱ Κυρίαι αὗται συνεδριάζουσιν· ἑκάστη δὲ τούτων τῇ βοηθείᾳ τῶν σημειώσεων καὶ παρατηρήσεων, ἃς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐποπτείας αὐτῆς ἐποιήσατο, προτείνει πρὸς τὰς λοιπὰς καὶ τὴν ἀνάλογον θεραπείαν, ἣν. μετὰ συζήτησιν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας καὶ μετὰ μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἐκθέτουσι πρὸς τὸ οἰκεῖον τοῦ ὑπουργείου τμῆμα, διὰ τὰ περαιτέρω.

Αἱ Κυρίαι αὗται διοργανίζουσι χορούς, λαχεῖα, θεατρικὰς παραστάσεις, ἐράνους· ἐκ τῶν εἰσπράξεων δὲ τούτων ἐπιφέρουσι πᾶσαν βελτίωσιν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις, συντελοῦσαι εἰς ἐντελῆ πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν ἀπόρων κορασίων, προμηθεύουσαι αὐτοῖς τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, ἐνδύματα, ὑποδήματα, καπανθ᾽ ὅσα ἐν τῷ περὶ ἐπιτροπῶν ἐκ Κυριῶν ἄρθρῳ ἡμῶν ἀνεγράψαμεν.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἅπασαι αἱ ἐπιτροπαὶ συνέρχονται καταρτίζουσαι συμβούλιον, οὗ ἡ πρόεδρος συντάσσει γενικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐτησίας ἐνεργείας ἑκάστης τῶν ἐπιτροπῶν, τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπ᾽ αὐτῶν βελτιώσεων, τῆ καταστάσει τῶν δημοτικῶν τῆς πόλεως παρθεναγωγείων τῶν κατεπειγουσῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, ἣν ἔκθεσιν ἀποστέλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀπαιτοῦσα συγχρόνως τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς κειμένων.

Μόνον διὰ τοιαύτης τῶν ἐπιτροπῶν καταρτίσεως καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐργασίας δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ τὸ ποθητὸν ἀποτέλεσμα. Ἀλλ᾽ ἐπαναλαμβάνομεν, ἀπαιτεῖται ἐκλογὴ καταλλήλων πρὸς τοῦτο προσώπων, ἐχουσῶν διάθεσιν νὰ ἐργασθῶσι καὶ οὐχὶ ἐπισήμων ἀνικανοτήτων, παρ᾽ ὧν βλαβῆ μᾶλλον ἢ ὠφέλεια δύναται νὰ προκύψῃ.

ΣΕΒΑΣΘΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΤΩΧΕΙΑΝ

Οἱ εἰδολολάτραι ἐθεώρουν καθῆκον τὴν φιλοξενίαν· Ὁ ξένος ὁ ἐξαιτούμενος κατάλυμα, ὁ ἐπαίτης ὁ αἰτῶν ὀλίγον ἄρτον ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς ἀπεσταλμένοι ἐξ οὐρανοῦ καὶ προστατευόμενοι ὑπὸ τῶν πατρῴων Θεῶν.

Ἀ; μὴ φαινώμεθα ὀλιγώτερον τῶν ἐθνικῶν φιλάνθρωποι. Ἂς λάβωμεν ἐν τοῦ περισσεύματος ἡμῶν. Ἂς ἀφαιρέσωμεν μέρος ἐκ τῶν τέρψεων ἡμῶν, ἐὰν πρέπῃ νὰ καταπραΰνωμεν τὴν πεῖναν, νὰ σταματήσωμεν τὰ δάκρυα, νὰ θέσωμεν τέλος τέρμα εἰς τὰς βλασφημίας. Ἡ στέρησις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ ἡ κακοπάθεια καθιστῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν ἄνθρωπον ἄδικον. Οἱ ἐνδεεῖς δυσκόλως ἄνευ ὀξυθυμίας βλέπουσι τὴν ἐπίδειξιν τῆς πολυτελείας τῶν ἄλλων, ἐνῷ αὐτὸ στεροῦνται τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἀλλ᾽ ἀρκεῖ νὰ δίδῃ τις ; ὄχι· ἐὰν ἡ καρδία εἶνε ἀπαθής, ἢ ἐλεημοσύνη μένει ἀτελής.

Un cri de faim maudit tous ceux qu' il n' émeut pas.

«Ἡ φωνὴ τῆς πείνης καταρᾶται πάντας ἐκείνους, οὓς δὲν συγκινεῖ», λέγει ὁ ποιητὴς Ἀλέξανδρος Guiraud.

Ἕτερος ποιητὴς ὁ Θεόδωρος Μπαμβὶλ ἐκφράζεται οὕτω:

Lorsque la charité, fière, nous sollicite,
Ell' est impérieuse et nous veut tout entiers.

«Ὁπόταν ἡ ἐλεημοσυνὴ ὑπερήφανος μᾶς ἱκετεύῃ, εἶναι ἐπιβλητικὴ καὶ ζητεῖ ἅπασαν τὴν προσοχήν ἡμῶν.»

Ἐὰν συνδράμῃς τὴν δυστυχίαν μὴ φειδόμενος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου, τὸν λυπεῖς πολλῷ μᾶλλον ἢ ἂν ἀφήσῃς αὐτὸν ν᾽ ἀποθάνῃ τῆς πείνης.

Τὸ σέβας πρὸς τὴν δυστυχίαν εἶνε ἀρετὴ τῶν μεγάλων ψυχῶν.

Ἐνταῦθα δὲν κρίνω περιττὸν νὰ περιγράψω μικρὸν γεγονὸς συγκινητικόν, ὅπερ ἀφηγήθη μοι φίλη, αὐτόπτης γενομένη μάρτυς, καὶ ὅπερ ἐν τῷ βίῳ μου οὐδέποτε θὰ λησμονήσω:

Θερινήν τινα ἑσπέραν ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ παραθύρου καὶ ἀνέπεσε μετ᾽ εὐχαριστήσεως τὸν δροσερὸν ἀέρα, περιζήτητον ὄντα μετὰ λίαν θερινὴν ἡμέραν· παρετήρει δὲ τοὺς πάσης τάξεως ἀνθρώπους, οἵτινες περιεφέροντο ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν, ὅτε ἄσμα ᾀδόμενον δι᾽ ἀδυνάτου καὶ τρεμούσης φωνῆς ἔπληξε τὰ ὦτα αὐτῆς· φέρει τὸ βλέμμα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς φωνῆς, καὶ διακρίνει ὑπὸ τὸ ἐξώστεγον μεγάλης ἐξωτερικῆς θύρας γέροντά τινα.

Ἦτο κεκυρτωμένος, ἀναμφιβόλως ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ γήρατος ἢ καὶ τῆς πείνης· ἡ γενειὰς καὶ ἡ κόμη του ἦσαν μακρόταται, λευκαὶ δ᾽ ὡς χιών, καὶ ᾖδεν ὁ δυστυχής, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν εὐσπλαχνίαν τῶν διαβατῶν.

Τὸ ἄσμα ἐψιθύριζον τὰ χείλη του καὶ τὰ δάκρυα ἔρρεον ἄφθονα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του. Μόνον ὁ ἔχων σκληρὰν τὴν καρδιαν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸν γέροντα ἀπαθῶς καὶ ν᾽ ἀκούῃ αὐτὸν ἄνευ συγκινήσεως.

Κύριός τις διαβαίνων ἐρευνᾷ ἐν τῷ θυλακίῳ αὐτοῦ καὶ ἐλεεῖ τὸν δυστυχῆ γεροντα, οὐχὶ ὅμως διὰ τρόπου ἐκδηλοῦντος οἶκτον ἢ συμπάθειαν, ἀλλ᾽ ἀποτόμως.

Ὁ γέρων ψυχρῶς τὸν εὐχαριστεῖ, ἐπὶ τῆς σεβασμίας ὅμως μορφῆς του διεφαίνετο σιωπηλὴ καὶ ἐπίπονος ὑποταγή.

Ἔλαβε μικρὸν νόμισμα, ὅπερ ἔρριψεν αὐτῷ ὁ Κύριος, ὡς ῥίπτουσιν ὀστοῦν εἰς κύνα.

Ἐπληγώθη ἡ φίλη μου· ὑπέφερε διὰ τὸν τόσον ἀγροίκως ταπεινωθέντα γέροντα.

Εἶχε πλησίόν της τὸν υἱόν της, μικρὸν παῖδα, πρὸς ὃν ἀνέπτυξε πόσον εἶνε κακὸν νὰ φέρηται τις τοιουτοτρόπως πρὸς ἕνα δυστυχῆ· ὅπως δὲ διατηρήσῃ τὸ παιδίον ἐν τῇ μνήμῃ του τὸ μάθημα τοῦτο, ἐπουλώσῃ δὲ καὶ τὴν προξενηθεῖσαν

πληγὴν εἰς τὸν πτωχόν, ἔδωκεν αὐτῷ νόμισμά τι λέγουσα: «θὲς τοῦτο, μειδιῶν ἐντὸς τῆς χειρὸς τοῦ γέροντος».

Ὁ παῖς ἐνθουσιασμένος φεύγει ἐλαφρὸς ὡς πτηνόν· ἡ εὐχαρίστησις τὸν ἀνεπτέρου.

Αὕτη δ᾽ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἵνα ἴδῃ τίνι τρόπῳ θὰ ἐξεπλήρου τὴν ἀποστολὴν του.

Τὸ παιδίον φθάνει πλησίον τοῦ γέροντος. Οὗτος τὸ παρατηρεῖ μετὰ καλοκἀγαθίας. Ταὐτοχρόνως νεαρὸς Κύριος διακεκριμένης μορφῆς πλησιάζει, καί, ἀποκαλυπτόμενος μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀξιοθαυμάστου ἁπλότητος, προσφέρει τι εἰς τὸν πλήρη ἐνδιαφέροντος ψαλμῳδόν.

Ὁ παῖς ἐκπληττόμενος βλέπει μετὰ θαυμασμοῦ τὸν νεαρὸν κύριον,ἐν τῷ ἅμα δ᾽ ἐγείρει τὴν χεῖρά του, ὅπως ἀποκαλυφθῇ καὶ αὐτός· ἀλλ᾽ ἐννοήσας ὅτι ἦτο ἀσκεπής, ὑποκλίνεται εὐγενῶς.

Συγκεχυμένος ὁ ἐπαίτης ἐκ τοιαύτης σεβασμοῦ ἐκδηλώσεως, ῥίπτει τὰ συγκεκινημένα καὶ πλήρη εὐγνωμοσύνης βλέμματά του ἐπί τε τοῦ παιδίου καὶ τοῦ κυρίου,καὶ προφέρει λέξεις τινάς, ἃς δὲν ἠδυνήθη ἡ φίλη μου ν᾽ ἀκούσῃ. Ὅταν τὸ παιδιον ἐπέστρεψεν εἰς τὴν μητέρα του ; «εὖγε», τῷ εἶπεν αὕτη, ἐναγκαλιζομένη αὐτό, «λοιπὸν τί σοῦ εἶπεν ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ; »

«Μᾶς εἶπεν, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, συγκεκινημένον, μᾶς εἶπεν:« ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ· νὰ εὐλογήσῃ ἐπίσης καὶ τοὺς γονεῖς, οἵτινες σᾶς ἐδίδαξαν νὰ σέβησθε τὸ γῆρας καὶ τὴν δυστυχίαν».

Ἡμήτηρδὲ πλήρης χαρᾶς ὕψωσε πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ηὐχήθη ὑπὲρ τοῦ νέου ἐκείνου, ὅστις τόσον εὐγενὲς μάθημα ἔδωκεν εἰς τὸν υἱόν της.

Ἀλλ᾽ ἐπανέλθω ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Δύναται ἡ ἁπλῆ αὕτη διήγησις νὰ καταδείξῃ εἰς τὰς χαριεστάτας ἀναγνωστρίας μου, ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἐλεημοσύνης ἔγκειται ἐν τῷ τρόπῳ, δι᾽ οὗ ἐπιτελοῦμεν αὐτήν;

Οἱ δυστυχεῖς δὲν ἔχουσι μόνον δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀγαθοεργιῶν ἡμῶν· ἔχουσιν ἀνάγκην καλῶν συμβουλῶν, λόγου τινὸς εὐπροσηγόρου, ἁπλῆς ἐμψυχώσεως, καὶ οὕτω δύνασθε ν᾽ ἀνορθώσητε ψυχὴν καταπεπονημένην, ν᾽ ἀποσύρητε ὅν ἐκ τῆς δυστυχίας καὶ ἐνίοτε νὰ σώσητε αὐτὸ ἐκ τῆς κακίας, ἥτις ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς τὸν ὄλεθρον.

«Ἡ ἀγαθοεργία, λέγει ἡ κ. Γκιζώ, ἔχει ἀνάγκην ὀλίγης στοργῆς· ὁ δυστυχὴς ἀγαπᾷ νὰ νομίζῃ ὅτι δὲν ἀποβλέπει ὁ ἐλεῶν μόνον εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἄτομον αὐτοῦ».

Ὑμεῖς, αἵτινες δύνασθε νὰ διαχέητε τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὰς ἑστίας, εἰς ἃς ἡ εὐτυχία εἶνε ἀπροσδόκητος, δὲν θὰ ἔχητε τὴν καλλίστην ἀμοιβὴν ἐν τῷ κόσμῳ; Δίδετε λοιπὸν εἰς τοὺς δυστυχεῖς, οὐ μόνον τὸ χρυσίον τῆς καρδίας σας, χωρὶς ποτε ν᾽ ἀπαιτήσητε ὡς ἀμοιβὴν τὴν εὐγνωμοσύνην, διότι τότε δίδετε ἔντοκον δάνειον καὶ οὐχὶ δωρεάν· ἔστω δ᾽ ἱκανὴ ἡμῶν ἀμοιβὴ ἡ πεποίθησις ὅτι ἐπράξατε τὸ ἀγαθόν.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ Μ. ΛΑΜΝΗ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον, φίλη ἀναγνώστρια, καὶ περὶ τῶν ἐσωρρούχων μας, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν ἀληθῆ τῆς γυναικὸς στολισμόν. Ἐὰν εἰς τὴν γυναῖκα ἐπιβάλλεται ἡ φειδὼ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἐσθῆτας,πίλους, ἐπανωφόρια κτλ. ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτῇ καὶ ἡ σπατάλη αὐτὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσώρρουχά της.

Τὸ ἐρμάριον τῶν ἀσπρορρούχων δέον νὰ ᾖ πάντοτε καλῶς ἐφωδιασμένον περιλαμβάνον δύο τοὐλάχιστον δωδεκάδας τοιούτων ; Ταῦτα ὀσημέραι ἀποκτῶσι μεγάλην κομψότητα καὶ στερεότητα, συμβαδίζοντα ἄλλως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ συρμοῦ ἐπιβαλλομένους ὅρους.

Θὰ ἐκπλαγῇ ἴσως ἡ ἀναγνώστρια ἡμῶν μανθάνουσα ὅτι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἰδιοτρόπου συρμοῦ, τὰ ἐσώρρουχα ἡμῶν ἀντὶ λευκῶν ἔσονται ἐν τῷ μέλλοντι χρωματιστά, ἀναγόμενα, ἐννοεῖται, εἰς τὸ χρῶμα ὅπερ κάλλιον ἁρμόζει εἰς τὴν καλλονὴν ὑμῶν. Ὥστε ἐὰν, φίλη ἀναγνώστρια, ἔχητε τὴν εὐτυχίαν νὰ κατατάττησθε κατὰ τὴν χροιὰν μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς ξανθῆς Ἀλβιόνος, ἔχουσα τράχηλον καὶ βραχίονας ἀλαβαστρίνους, ὄψιν ροδίνην καὶ κόμην χρυσῆν, τότε μὴ διστάσητε νὰ ἑτοιμάσητε ὑποκάμισα ἐκ βατίστης χρώματος κυανοῦ ἀνοικτοῦ, ῥοδίνου, χρώματος ἡλιοτροπίου ἢ καφὲ σκοτεινοῦ καὶ τῶν παρεμφερῶν τούτοις.

Ἐὰν ὅμως εἰς τὰς φλέβας ἡμῶν ῥέῃ αἷμα θερμόν, ἐὰν ἡ μελάγχρους ὄψις σας θέλγῃ καὶ μαγεύῃ,ἐὰν ὡς Κιρκασιανὴ κεραυνοὺς ἐκ τῶν βλεμμάτων ἐκπέμπητε, τότε μεταχειρίζεσθε ὑποκάμισα ἐξ ἐρυθροῦ ζωηροῦ χρώματος, κυανοῦ βαθέος, κιτρίνου, ὠχροῦ καὶ τοῖς παρεμφερέσι τούτοις.

Τὰ ὑποκάμισαταῦτα κόπτονται στενά, ὅτως ὅσον οἷον τε ὀλιγώτερον ὄγκον προσθέτουσιν εἰς τὸ κομψὸν καὶ εὐλύγιστον σῶμά σας. Προς τὰ ἀριστερὰ δὲ ἐπὶ τῆς καρδίας κεντᾶτε γραμματόπλεγμα ἢ ὁλόκληρον ὄνομα διὰ νημάτων ἀντιστοιχούντων πρὸς τὴν χροιὰν τοῦ ὑποκαμισου. Τὰ ὑποκάμισα ταῦτα οὐδένα ἄλλονφέρουσι κόσμον, ἢ ἁπλούστατον ποίκιλμα κατασκευαζόμενον διὰ τῶν λευκῶν καλλιτεχνίδων χειρῶν σας, καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν χρωματισμὸν τοῦ ὑποκαμίσου. Συνειθίζεται πολὺ τὸ ἀληθινὸν βαλεντιανὸν τρίχαπτον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν συμβουλεύομεν ὡς λίαν δαπανηρόν.

Τὰς νυκτικὰς (καμιζόλας) κατασκευάζουσιν ἐπίσης ἐκ διαφόρων χρωμάτων μὲ παμμέγιστα περίπτυχα περιλαίμια πίπτοντα πρὸς τὰ κάτω καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων ποικίλλουσι δι᾽ ὡραίων χρωματιστῶν ἀνθέων. Πρὸς τὰ ἐμπρὸς θέτουσιν ὡραιότατον συμπλήρωμα ὑπὸ τριχάπτων — coquillage — ἢ ποικιλμάτων. Αἱ ὑπὸ τὴν κυρίως ἐσθῆτα—φοῦστα—λεγόμεναι εἶναι ἐπίσης χρωματισταί, ἰδίᾳ χρώματος μανδαρινίου, μετὰ λεπτῶν ψαλιδωτῶν περιπτύχων.

Πάντα ταῦτα, φίλη ἀναγνώστρια, περιβάλλουσι τὸ λάμπον ὑπὸ καθαριότητος σῶμά σας, ὑπὲρ ἧς, ὡς ἄλλοτε εἴπομεν, μεγάλην ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ μέριμναν, κεθισταμένη οὕτως εἰπεῖν, ἀχώριστος τοῦ ὕδατος καὶ σάπωνος σύντροφος.

Ἀπαραίτητον δὲ πρὸς ἐπίτευξιν ἐντελοῦς καθαριότητος σκεῦος εἶναι διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ὁ λουτήρ, ἐνῷ δὶς τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὸν χειμῶνα δέον νὰ βυθίζηται ὁλόκληρον τὸ σῶμα πρὸς καθαρισμὸν αὐτοῦ. Τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ

λούεταί τις δέον νὰ ᾗ μετρίας θερμοκρασίας, ἐλαφρῶς ἀρωματισμένον δι' ὀλίγου ὕδατος Κολωνίας, ὅπως μετὰ τὸ λουτρὸν τὸ σῶμα ἀποπνέῃ τὸ ἐλαφρὸν ἐκεῖνο ἄρωμα τὸ τόσον εὐχάριστον καὶ τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὰς ὑπάνδρους ἰδίᾳ γυναῖκας, πρὸς ἃς ἄμεμπτος καθαριότης ἐπιβάλλεται, οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῆς ὑγείας ἢ τῆς φιλοκαλίας, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν εὐδαιμονίας.

Λουτρὸν τῶν ποδῶν, τοῦ λαιμοῦ, τῶν βραχιόνων κ.λ. δέον νὰ ἐπαναλαμβάνηται καθ' ἑκάστην πρωΐαν, ἅμα τῇ ἐξεγέρσει ἡμῶν ἐκ τοῦ ὕπνου· ἓν δοχεῖον χλιαροῦ ὕδατος, καθαρώτατος λευκὸς σπόγγος, σάπων ἀρωματισμένος, ἰδοὺ τὰ ἐφόδια δι' ὧν ἐντὸς ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἀφαιρεῖτε ἐκ τῆς τρυφερᾶς ἐπιδερμίδος ἡμῶν πᾶν μόριον ἀκαρθασίας, ἀποκλεῖον τοὺς πόρους, παρακωλύον τὴν λειτουργίαν τῆς ἀδήλου διαπνοῆς καὶ κινοῦν τὴν ἀηδίαν καὶ ἀποστροφήν. Μὴ λησμονῶμεν πρὸ παντὸς ἄλλου ὅτι τὰ λευκὰ ἐσώρρουχα εἶχον νομοθετηθῆ ὡς φύλακες ἄγρυπνοι τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολυτίμου καθαριότητος τοῦ σώματος, ὁ δὲ συρμὸς ἔθετο χεῖρα ἐπ' αὐτῶν, μόνον ἀφοῦ ἐσχηματίσθη πεποίθησις ὅτι, οἱ περὶ ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος νόμοι τοιαύτας ἐποιήσαντο προόδους, ὥστε δὲν ἐξαρτᾶται πλέον ἐκ τοῦ ἐρρυπωμένου ἢ μὴ τῶν ἐσωρρούχων ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος τοῦ σώματος ἐπιβαλλομένης ἀνάγκης.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ Κυρία Crispi σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας λαμβάνει ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν συμπολιτίδων της.

Ἀναγνωρίζουσα τὴν ὠφέλειαν, ἥτις ἤθελε προκύψῃ, ἂν Κυρίαι πάσης ἐθνικότητος συνεκοινώνουν, σκοπεῖ νὰ ἱδρύσῃ ἐν Ρώμῃ διεθνῆ Κυριῶν σύλλογον. Ἐν τῷ συλλόγῳ τούτῳ θὰ ὑπάρχῃ ἀναγνωστήριον, διαλέξεις δὲ καὶ συζητήσεις θὰ γίνωνται περὶ ἐξευρέσεως μέσων πρὸς ἵδρυσιν βιομηχανικῶν σχολῶν διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τεχνικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύσεως.

Μεταξὺ 8,000 ζωγράφων ἐν Παρισίοις 3,000 εἶναι γυναῖκες· πόσαι δὲ ἐν Ἑλλάδι;

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητριῶν ἐν Ρωσσίᾳ ὁσημέραι αὐξάνει. Κατὰ τὸ 1886. 779 γυναῖκες ἐφοίτων εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἐκ τούτων 243 ἐσπούδαζον τὴν φιλοσοφίαν, 500 τὰς φυσικὰς καὶ μαθηματικὰς ἐπιστήμας καὶ 36 μόνον τὰ νομικά. Ἐξ αὐτῶν 587 ἦσαν ὀρθόδοξοι, 139 Ἰουδαῖαι· 748 ἄγαμοι 31 ἔγγαμοι. Αἱ πλεῖσται τούτων ἦσαν θυγατέρες ἀξιωματικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων· πλὴν 84 θυγατέρων ἱερέων, 124 ἐμπόρων, 117 ἀστῶν, 10 χωρικῶν καὶ 2 στρατιωτῶν.

Ἡ διάσημος τῶν Κούρδων ἀρχηγὸς Καρὰ Φατμὰ ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἐγένετο αὐτῇ ὑποδοχὴ ἔνθερμος καὶ πατριωτικωτάτη.

Ἡ γυνὴ αὕτη κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς συντάγματος ἐξ ἐθελοντῶν Κούρδων, μετὰ τῶν ὁποίων ἤρατο ἀληθεῖς θριάμβους ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀνδρίας.

Ἡ Καρὰ Φατμὰ εἶναι μελαγχροινή, ὑψηλὴ τὸ ἀνάστημα, φέρουσα ἀνδρικὴν τοῦ Κουρδιστὰν στολὴν καὶ τὰ ἑβδομήκοντά της ἔτη μετὰ ζωηρότητος μαρτυρούσης μόλις τὸ ἥμισυ τῆς ἡλικίας ταύτης. Ἡ Καρὰ Φατμὰ φέρει τὸ ξίφος ἀνηρτημένον διὰ ταινίας διηκούσης ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευράν, κατὰ τὸν τρόπον τῶν Κοζάκων· ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς λάμπουσι διάφορα παράσημα. Φέρει τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ, ὡς καταφαίνεται ἄλλως τε καὶ ἐκ τῶν σειρητίων, ἅτινα διακοσμοῦσι τὰς χειρίδας τῆς στολῆς αὐτῆς.

Ἡ πολέμαρχος αὕτη γυνὴ χαίρει μεγάλην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς συμπολίταις αὐτοῖς, οἵτινες θαυμάζουσιν αὐτὴν διὰ τὴν παροιμιώδη γενναιότητά της καὶ ἧς τὸ σῶμα κεκάλυπται, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ πλῆθος ἐπουλωθεισῶν πληγῶν, ἃς ἐν διαφόροις μάχαις ἔλαβεν.

Ἡ Καρὰ Φατμὰ ζῇ διὰ γενναιοτάτης συντάξεως, ἣν ἀπὸ ἐτῶν χορηγεῖ αὐτῇ ἡ Υ. Π.

Ἡ Μὶς Mary Seymour καὶ ἡ μὶς Vaughan ἐξασκοῦσιν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὸ Συμβολαιογραφικὸν ἀξίωμα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἡ τελευταία τούτων εἶναι καὶ γενικὴ γραμματεὺς τῆς ἑνώσεως τῶν ἀδαμαντοπωλῶν, μιᾶς ἐκ τῶν πλουσιωτέρων συντεχνιῶν τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν, ἀπαρτιζομένης ἐκ 3 χιλ. ἀτόμων.

Μυθώδη κέρδη Ἀγγλίδος δημοσιογράφου. — Ἡ σύγχρονος ἐν Ἀγγλίᾳ λαοφιλὴς μυθιστοριογράφος μὶς Braddon, ἐκ τῶν μυθιστορημάτων αὐτῆς «*Αὐλὴ Φλόϊδ* καὶ «*τὸ Μυστικὸν τῆς Λαίδης Ἀνδλέϋ*» ὧν διακόσιαι χιλιάδες ἀντίτυπα ἐξεδόθησαν, εἰσέπραξε διὰ δικαιώματα συγγραφέως 500,000 φρ.

Τρία ἄλλα ἔργα τῆς αὐτῆς διασήμου συγγραφέως: ὁ *πλοίαρχος τοῦ Κόρακος*, *ἡ Κυρία Λίσλε*, *καὶ τὸ Ἴχνος τοῦ ὄφεως* ἔτυχον μείζονος ἐπιδοκιμασίας. Ἐξ ἑκάστου τούτων συνισταμένου ἐκ τριῶν τόμων καὶ πωλουμένου ἀντὶ 38 φρ. ἐξεδόθησαν καὶ ἐπωλήθησαν ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας 332,000 ἀντίτυπα, καίτοι προηγουμένως εἶχον δημοσιευθῆ εἰς ἓν περιοδικόν, ἔχον κυκλοφορίαν 115,000 φύλλ. Τὰ ἔργα της ταῦτα ἐπέφερον αὐτῇ εἰσόδημα 1,253.000 φρ. μὴ ὑπολογιζομένων τῶν κερδῶν, ἅτινα προκύπτουσιν αὐτῇ ἐκ τῆς παραστάσεως διαφόρων δραμάτων, ἐξαγομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω μυθιστορημάτων.

Ἐν διαστήματι λοιπὸν δύω ἐτῶν ἡ Κυρία αὕτη εἰσέπραξεν ἐκ τῶν ἔργων της τὸ στρογγύλον ποσὸν 1,500,000 φράγκων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ βουλῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1888, συνοδευθεὶς διὰ μικρᾶς ἀναλύσεως ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τοῦ πέρυσι ψηφισθέντος οἰκονομικοῦ συστήματος, τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν βάσιν καὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 ἀναγράφει ἔσοδα μὲν 95,306,231, ἔξοδα δὲ 92,509,705, ἤτοι διαφορὰν ἐσόδων ἐπὶ πλέον 2,796,526. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ λεχθέντα ἠμφισβήτησεν ὡς ἀνακριβῆ ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἐζήτησε νὰ τυπωθῶσιν οἱ ὑποβληθέντες πίνακες, ἐξ ὧν, ὡς λέγει, θὰ ἀποδείξῃ σφαλλομένους τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.— Ἡ ἑβδομὰς αὕτη ὑπῆρξε γόνιμος εἰς κλοπάς. Ἰδίᾳ ἡ κλοπὴ τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου μεγάλην ἐνεποίησαν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐντύπωσιν. Αἱ κλαπεῖσαι συλλογαὶ ἀρχαίων νομισμάτων εἶναι μεγάλης ἀξίας. Ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν. Ὡς ὕποπτοι συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Σβορῶνοι, ὧν ὁ ἕτερος ἦν βοηθὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου.— Χθὲς ἐγένετο ἔναρξις τῶν μουσικῶν ἑσπερίδων ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσοῦ τὴν προσεχῆ δὲ Παρασκευὴν γενήσεται ἔναρξις καὶ τῶν φιλολογικῶν ἑσπερίδων ἐγκαινιζομένων ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα διὰ τερπνοῦ ἀναγνώσματος «περὶ τῶν Βιβλίων καὶ τῆς ἕξεως τοῦ ἀναγινώσκειν.

ΓΑΛΛΙΑ. Βεβαιοῦται ὅτι θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἄδεια πρὸς καταδίωξιν τοῦ κ. Οὐίλσωνος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐπιφέρῃ τὴν παραίτησιν τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας. Ἡ συγκίνησις οὐχ ἧττον ὁλονὲν αὐξάνει ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς κύκλοις. Ὁ κ. Μαζέ, ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης παρῃτήθη. ὁ κ. Gragnaud διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ κ. Βουρζουᾶ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται τὸ ἡμερολόγιον τῆς **Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν** ὅλως πρωτότυπον καὶ ἰδιόρυθμον, προωρισμένον δὲ μεγάλως νὰ εὐεργετήσῃ πᾶσαν οἰκοδέσποιναν, σύζυγον καὶ μητέρα. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θὰ περιέχῃ:

Α'. Σειρὰν ὅλην καθημερινῆς καταστιχογραφίας τῶν οἰκιακῶν δαπανῶν, ἐν ᾗ πᾶσα οἰκοδέσποινα θὰ καταστρώνῃ τοὺς καθημερινούς, μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς αὐτῆς, μετὰ πινάκων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν. Καθημερινὴν συνταγὴν μαγειρικῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ ξένης. Συμβουλὴν πρακτικὴν καὶ χρήσιμον τῆς ἡμέρας. Οἰκιακὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακολογίαν. Ὑγιεινήν, διατροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν βρεφῶν.

Β'. Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα φιλολογικῶν ἔργων τῶν κ. κ. συνεργατίδων ἡμῶν. Πραγματείας περὶ φιλοκαλίας, καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος. Περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἀρέσκειν. Περὶ διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου. Ἐπιθεώρησιν τοῦ συρμοῦ, καὶ παντὸς ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός. Ἀνέκδοτα περὶ γυναικῶν. Εὐφυολογίας. Ἐκλεκτὰ ποιημάτια Κυριῶν.

Γ'. Ἀγγελίας τῶν διαφόρων Παρθεναγωγείων τοῦ κράτους μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν. Ἀγγελίας διαφόρους ἀναγομένας εἰς τὸν κύκλον τῶν γυναικῶν.

Κομψότατα, καλλιτεχνικώτατα καὶ φιλοκαλέστατα τετυπωμένον καὶ δεδεμένον τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τιμᾶται, ἐν μὲν τῷ **ἐσωτερικῷ** ἀντὶ **μιᾶς** μόνον δραχμ. ἐν δὲ τῷ **ἐξωτερικῷ** ἀντὶ **ἑνὸς** χρυσοῦ φρ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ν. Α. Κ. Βερδιάνσκαν. Γράφομεν.— Κον Μ. Ζ. Χανία. Χρήματα ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Κ. γράφομεν.— Καν Ο. Ν. Οἰ. Ἀθήνας. Εὐαρεστήθητε νὰ διέλθητε ἐκ τοῦ γραφείου μας.— Καν Μ. Ἀθήνας. Οὐδὲν ἄλλο φάρμακον ὑπάρχει ἢ ἡ ἀποφυγὴ συγκινήσεων καὶ ἡ κατὰ τοὺς μνημονευθέντας τρόπους ἐνδυνάμωσις τῶν ὑπὸ τὸ τριχοφόρον δέρμα νεύρων.— Κον Α. Χ. Αἶνον. Φύλλα ἐστάλησαν ὡς καὶ δελτίον ἐγγραφῆς.— Καν Ζ. Α. Κ. -Ἐπιστολὴ ἐλήφθη: ἔργον κ. Σ. Λ. δὲν ἐλάβομεν ἔτι· ἔργον κ. Αἰ. Δ. δὲν ἐδημοσιεύθη ἅμα τῇ λήψει τοῦ α'. ἀποστείλωμεν. Γράφομεν. Εὐγνωμονοῦμ ν.— Καν Α. Λ. Μαγχεστρίαν. Γνωρίσατε ἡμῖν τὸ ὄνομά σας.— Καν Ι. Σμύρνην. Τῷ μνηστῆρι προσφέρετε ὡραίαν ἄλυσον τοῦ ὡρολογίου, ἣν πλέκετε διὰ τριχῶν τῆς κεφαλῆς σας καὶ δένετε διὰ χρυσοῦ· ἐὰν τοῦτο σᾶς εἶναι δύσκολον προσφέρετε ἄλλο τι ἐργόχειρον ὡς σιγαροθήκην, χαρτοθήκην, τὴν εἰκόνα σας μετὰ πλαισίου χειροκεντήτου δι' ἀνθέων συμβολικῶν. Τῷ ἀδελφῷ τοῦ μνηστῆρος ἐπίσης κατάλ-

---

3 **ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ**

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Δὲν δύναταί τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πεπρωμένον ἑνὸς ἀνθρώπου.

Ὅταν ὁ Θεὸς τὸ ὁρίζῃ καὶ οὐχὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. Σᾶς ὑπόσχομαι δὲ ἐγὼ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μέρεϋ δὲν θέλει πραγματοποιηθῆ. Ἢ μήπως νομίζετε, ὅτι εἰς οἰκογένειαν, ἥτις γίνεται σήμερον ἰδική μου, ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ τελεσθῇ τοιαύτη ἱεροσυλία καὶ ἐπιπέσῃ τοιαύτη συμφορά. Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅστις μὲ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ βαρόνου καὶ ὅστις μοὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαναφέρω εἰς τὴν ἀλήθειαν ἓν πνεῦμα ἐσκοτισμένον.

Τί θὰ πράξητε;

Μείνατε ἥσυχος καὶ θὰ ἐπιτύχω. Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Σοφία ἀπεχωρίσθη τοῦ συζύγου της, ἔδωκε δὲ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν κ. Μέρεϋ, ὅστις προσεφέρθη νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἔνθα ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀνεμένετο. Ἔχω νὰ σᾶς ὁμιλήσω, τῇ εἶπεν ὁ κ. Μέρεϋ. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἀπήντησεν ἡ Σοφία.

Ἔμαθον τὰ πάντα: τὴν θυσίαν καὶ αὐταπάρνησίν σας ὑπὲρ ἀνθρώπου, ὃν οὔτε ἀγαπᾶτε· πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν σπουδαίως, διότι σᾶς ἀγαπῶ πολὺ καὶ πρέπει νὰ γείνητε εὐτυχής.

Ἔστω· ἀλλὰ πρὸ τούτου θὰ ὁμιλήσωμεν δι' ἄλλην τινα ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν εἰς ὑμᾶς. Γνωρίζω ἐπίσης τὴν ἀπόφασίν σας· εἶναι ἀληθής;

Ναί.

Καὶ λέγεται, ὅτι θέλετε νὰ μοὶ φανῆτε χρήσιμος. Καὶ ἐὰν λάβω τὴν ἀνάγκην σας μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη, ποῦ θὰ σᾶς εὕρω.

Ὁ κ. Μέρεϋ ἠγνόει τί ἀπάντησιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἁπλουστάτην ταύτην ἐρώτησιν.

Θετέ μου, ἐπανέλαβεν ἡ Σοφία μειδιῶσα, εἶσθε κακός, ἐγωϊστὴς ἢ τρελλός· ἐκλέξατε. Καὶ ἐγὼ ἥτις σᾶς ἠγάπων τόσον, ἐνῷ τώρα δὲν σᾶς ἀγαπῶ πλέον, εἶπε μὲ παιδικώτατον ὕφος· καὶ σᾶς ἀπαγορεύω πρὸς τούτοις νὰ ἔρχησθε νὰ μὲ βλέπητε, νὰ μοὶ ὁμιλῆτε καὶ νὰ μὲ συναντᾶτε ἀκόμη.

Ἀλλὰ σεῖς αὐτή, Σοφία, βαίνετε πρὸς τὴν ἄβυσσον, τρέχουσα κατόπιν δυστυχίας μεγαλητέρας τῆς ἰδικῆς μου καὶ ὅμως προχωρεῖτε στερρῷ βήματι καὶ μειδιῶσα.

Ναί, ἀλλ' ἐγὼ ἔχω δύο λόγους, οἵτινες μὲ ὠθοῦσιν εἰς τοῦτο.

Ποίους;

Πρῶτον, διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σεῖς ὀνομάζετε δυστυχίαν μου, ἐγὼ τὸ ὀνομάζω εὐποιΐαν πρὸς τὸν πλησίον μου. Δεύτερον, διότι προσηυχήθην καὶ διὰ τῆς προσευχῆς ἐγενόμην ἰσχυρά. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἐξήγησις αὕτη σᾶς ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Αὔριον ἐξακολουθοῦμεν τὴν ὁμιλίαν μας.

Συναινεῖτε λοιπὸν νὰ μὲ ἐπανίδητε;

Πρέπει βεβαίως, ἀφοῦ εἶσθε ἓν μεγάλον παιδί, ἔχον ἀνάγκην μητρικῶν συμβουλῶν.

Διὰ πρώτην φοράν, ὑπὸ τὸ ἐπίθετον τοῦτο, ὅπερ ἀπέδιδεν αὐτῷ κόρη, ἥτις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶναι θυγάτηρ του ἢ καὶ ἐγγονή του, ὁ κ. Μέρεϋ ἠσθάνθη καταπιπτούσας τὰς ὑλιστικὰς θεωρίας του ἐπὶ τῶν σαθρῶν βάσεών των. Ἡ σταθερότης μεθ' ἧς ἡ νέα αὕτη κόρη ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἀθωότητος καὶ ἁγνότητός της ἀπεκάλει αὐτὸν τὸν γέροντα σχεδὸν μέγα παιδίον, παρέπειθεν αὐτὸν περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπεροχῆς

ληλον χειροτέχνημα ἢ ἔπιπλον καλλιτεχνικὸν γραφείου, οὐδέποτε ἄνθη. Οὔτε πρὸς τὸν μνηστῆρα. — Καν Α. Μ. Σέρρας. Σώματα ἀπεστάλησαν· παραλάβετε παρὰ τοῦ προξενείου. — Κον Γ. Π. Ξάνθην. Νέα σώματα ἀπεστάλησαν· συμμορφωθῶμεν ὁδηγίαις σας. — Καν Ε. Κ. Ἰθάκην. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. — Καν Δ. Π. Σύρον. Εὐφυής, ἀλλὰ καὶ παράδοξος ἐρώτησις. Ὁ φύσει βλὰξ εἶναι εὐτυχὴς μὲν αὐτός, δυστυχεῖς δὲ οἱ περὶ αὐτόν. Ὁ κατ' ἐπιφάνειαν βλὰξ εἶναι δυστυχὴς δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ κάμνει εὐτυχεῖς τοὺς περὶ αὐτόν. — Κον Δ. Β. Καββάλαν. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Σώματα ἀπεστάλησαν. — Καν Α. Α. Σκύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· σώματα ἀπεστάλησαν. Ποιημάτιον ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ζ. Κ. Λευκάδα. Ἡ διδάσκαλος δὲν δέχεται· ζητεῖ μάλιστα καὶ τριμηνίαν προπληρωτέαν· ἐὰν δὲν ἐγένετο ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Παρθεναγωγείου σας περιμείνατε ὀλίγον· ἴσως εὑρεθῇ οἰκονομικωτέρα. — Κον Α. Κ. Μ. Ἄνδρον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν· φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Μ. Σ. Τεργέστην. Κατάλογος ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Εἰ. Α. Γ. Ἄνδρον. Φύλλα ἀπεστάλησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Συμβαίνει πολλάκις ἰδίως διὰ τὰ ὑγρότερα τῶν οἰκιῶν δωμάτια νὰ ἐγκαθιδρύωνται καὶ ἀναπτύσσονται ἐνοχλητικώτατα μηρμυκοφωλεαί, δυσκόλως δὲ ἐξαφανίζονται ἰδίως ἐκ τῶν ἐστιατορίων καὶ τῶν μαγειρείων ἔνθα τόντε ἄρτον καὶ πᾶν τρόφιμον καταρρυπαίνουσι. Καταλληλότατον μέτρον πρὸς ὁλετελῆ ἐξολόθρευσιν αὐτῶν εἶναι τὸ ἑξῆς: Πληρώσατε ἓν πινάκιον ὑπὸ κατακαθισμάτων καφφὲ (ντελβὲ) θέσατε αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἐρμαρίου ἢ τῶν συρτοθηκῶν ἔνθα οἱ μήρμυκες ὑπάρχουσι καὶ αὐθωρεὶ αἴρεται ἡ μηρμυκοπολιορκία.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μακαρόνια καὶ Στουφάδο ὑπὸ Ἀλεξ. Δουμᾶ πατρός. Λαμβάνετε ἓν καλὸν τεμάχιον μηροῦ βοείου· ρίπτετε ἐντὸς μεγάλης χύτρας 150 δρ. χοιρομηρίου καπνιστοῦ, ἐπ' αὐτοῦ τοποθετεῖτε τὸ βόειον κρέας, τὰ δὲ κενὰ τῆς χύτρας γεμίζετε διὰ λευκῶν κρομμύων καὶ τοματῶν. διὰ 2 ὀκάδων κρέατος. θέτετε 8 κρόμμυα καὶ 12 τοματας, μετ' αὐτῶν 5—6 καρόττα ὀλίγον μαϊντανό, δάφνην, ρίγανιν, ἄλας, πέπερι, τεμάχιον βουτύρου κτλ. συγκολλᾶτε δι' ὀλίγης ζύμης τὸ περικάλυμμα τῆς χύτρας ἐπ' αὐτῆς καὶ θέτετε μετρίαν πυρὰν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς χύτρας. Μετὰ δύω ὥρας ἀνοίγετε τὴν χύτραν σας, ἀφαιρεῖτε πᾶν τὸ περιεχόμενον πλὴν τοῦ βοείου κρέατος· τὸ σύνολον τούτων ἀποσταλάζετε μέχρις ἐξαντλήσεως ἀπὸ λεπτότατον τρυπητόν, ὡς πράττομεν συνήθως διὰ τὰς τοματας. Τὸ ἥμισυ τούτου ρίπτετε ἐντὸς τοῦ κρέατος, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὰ τρία τέταρτα τὸ κρέας νὰ καλύπτηται ὑπὸ τοῦ ζωμοῦ· ἀφήνετε νὰ βράσῃ ἐπὶ 2 ὥρας. Μετὰ ταῦτα ἀφαιρεῖτε τὸ κρέας μὲ ὀλίγην σάλτσαν καὶ τὴν ὑποληφθεῖσαν καὶ συμπεπυκνομένην ἤδη ἀναμιγνύετε μὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς πρώτης. Καὶ ἔχετε ἤδη τὸ στουφάδο καὶ τὴν σάλτσαν ἑτοίμην. Ἰδιαιτέρως πληρώσατε ἄλλην χύτραν ὕδατος μεθ' ἅλατος, ἢ ζωμοῦ, ἣν θέτετε ἐπὶ δυνατῆς πυρᾶς· ἅμα βράσῃ ρίπτετε μακαρόνια ψιλά, (spaghetta) ἅτινα μὲ δυνατὸν πῦρ καὶ ἄφθονον ὕδωρ βράζουσιν ἐντὸς δέκα λεπτῶν. Ἀποσταλάξατε καλῶς καὶ τοποθετήσατε ἐναλλὰξ ἐπὶ ἀπλάδος μακαρόνια, τυρὸν (παρμιζάνα) καὶ σάλτσαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

216. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 216.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεῖα φορέματα ὡς καὶ πίλοι γυναικεῖοι τοῦ τελεταίου Συρμοῦ.

Πρὸς τούτοις γνωστοποιεῖ πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομινοῦ νῦν δὲ Κατίνα Κ. Οἰκονόμου μετέφερε τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Αου ἐργοστασίου της)· οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι ἀπό τε τὰ ὅλως νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

της. Ἤρχισε λοιπὸν νὰ ἐξετάζῃ μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπέροχον ταύτην ὕπαξιν, ἥτις ἥσυχος, μειδιῶσα καὶ εὐτυχής, ἐπεριποιεῖτο τοὺς ξένους, τὸν σύζυγον, τὴν μητέρα τῆς καὶ αὐτὸν ἔτι.

Ὁ κ. δὲ Μέρεῦ, ὅστις μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἐθεώρει ἑαυτὸν ἀνδρεῖον, διότι εἶχεν ὑπερνικήσει δυσκολίας τινάς, διότι εἶχε προπαρασκευάσει καὶ προ ιαθέσει τὰ τοῦ θανάτου του ὡς μέγας τις Ρωμαῖος, εὑρέθη αἴφνης μικρὸς καὶ γελοῖος πρὸ τῆς κόρης ταύτης, ἥτις ἐδέχετο ἄνευ θεωριῶν, ἄνευ παραπόνων, μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐμπιστοσύνης τὸν βίον, ὃν ὁ Θεὸς εἶχεν ὁρίσει δι' αὐτήν, καὶ εἰς τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ ὁποίου συνήντα δυστύχημα, ὅπερ αὐτὸς οὗτος ὁ κ Μέρεῦ ἐθεώρει ὡς ὑπέρτερον πάσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως. Βεβαίως, εἶπε καθ' ἑαυτόν, εἶμαι βλὰξ ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδενός, ἐνῷ ἡμεῖς ἔχομεν πάντες ἀνάγκην αὐτῆς.

Οἰκεῖοι τινὲς τοῦ κ. Θεοδώρου, συμπεριλαμβανομένου, ἐννοεῖται, καὶ τοῦ κ. Μέρεῦ, διῆλθον ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρὰ τοῖς νεονύμφοις.

Ἐς αὔριον, εἶπεν ὁ βαρόνος πρὸς τὴν Σοφίαν ἀποχαιρετῶν αὐτήν.

Ἐς αὔριον εἰς τὰς ἕνδεκα, ἀπεκρίθη ἡ Σοφία, ἔλθετε νὰ προγευτίσητε μεθ' ἡμῶν.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ὁ κ. Μέρεῦ εὑρίσκετο παρὰ τῷ κ. Θεοδώρῳ, ὅστις ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ποῦ εἶναι ἡ σύζυγός σου, ἠρώτησεν οὗτος τὸν ἀνεψιόν του.

Εἶναι εἰς τὴν αἴθουσαν μετὰ τῆς μητρός της· ἄγωμεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

Ἡ Σοφία ἰδοῦσα εἰσερχόμενον τὸν σύζυγόν της, ἠγέρθη τῆς θέσεώς της, ἔτεινεν αὐτῷ τὸ μέτωπόν της, ἐφ' οὗ οὗτος ἐπέθηκε φίλημα ἠχοῦν ἤδη δεκαετῆ ὅλον συζυγικὸν βίον.

Ἐτοποθετήθησαν παρὰ τὴν τράπεζαν. Ἡ κ. Ἔαρος ἐφαίνετο εὐχαριστημένη, ἡ Σοφία ἐπίσης, καὶ ὁ κ. Θεόδωρος πολὺ εὐχαριστημένος. Ἡ οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία ἐβασίλευεν ἤδη κύκλῳ τῆς τραπέζης ταύτης Μετὰ τὸ πρόγευμα ἀντήλλαξαν ὀλίγας λέξεις καὶ ὁ κ. Θεόδωρος ἀνεχώρησε διὰ τὸ γραφεῖόν του, ὡς ἔπραττε πάντοτε.

Θὰ ἔλθω εἰς συνάντησίν σου περὶ τὴν 4ην ὥραν, εἶπεν αὐτῷ ἡ Σοφία.

Κάλλιστα, εἶπεν οὗτος ἀσπαζόμενος αὐτὴν καὶ χαιρετῶν τὴν κ. Ἔαρος καὶ τὸν θεῖόν του. Οὗτος εἶπεν αὐτῷ· στῆθι· ἔρχομαι μαζή σου.

Ἰδοὺ σὺ νυμφευμένος, εἶπεν ὁ κ. Μέρεῦ, μόλις εὑρέθησαν ἐκτὸς τῆς οἰκίας εἶσαι εὐχαριστημένος.

Δὲν πιστεύω νὰ μὲ θεωρῇς δυστυχῆ.

Βεβαίως ὄχι· ἡ Σοφία εἶναι ἄγγελος.

Εἶπες τὴν λέξιν, ὑπέλαβεν ὁ κ. Θεόδωρος· μάλιστα περσσότερον ἄγγελος παρ' ὅσον πρέπει· καὶ ὁ ἥρωσμας συνώδευσε τὴν φράσιν ταύτην μὲ βλέμμα, οὗτινος ἡ σημασία οὐδόλως διέλαθε τὴν διοραστικότητα τοῦ θείου.

XX.

Ὁ κ. Μέρεῦ εἶχε δίκαιον, εἰπὼν περὶ τῆς Σοφίας: ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδενὸς καὶ ἔχομεν ὅλοι ἀνάγκην αὐτῆς.

Καὶ ὄντως ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει αὐτῆς ἐν τῇ συζυγικῇ οἰκίᾳ, αὕτη ἐπληρώθη ζωῆς καὶ χαρᾶς, ὡσεὶ ἡ οὐρανία αὕτη θεότης ἤρκει νὰ εὑρίσκηταί που, ὅπως διὰ μόνης τῆς παρουσίας αὐτῆς διαχέῃ λάμψιν καὶ ζωὴν εἰς πᾶν τὸ περιστοιχίζον αὐτήν.

(ἀκολουθεῖ).